Bisavad TEYMUR

Gəlin

Sübhi - səhər niyə məlul durursan,
Edirsən nə fikir, nə xəyal, gəlin?
Mənim kimi eşqin günahkarısan,
Salmısan ortaya qeyli-qal, gəlin.

Gəl inanma sən əğyarın sözünə,
Tənha vurar seyraqubun gözünə.
Ağlayıb gözyaşın tökmə üzünə,
Ləkə tutar ağ üzündə xal, gəlin.

Bisavad dərdindən olub şikəstə,
Bülbül kimi ün eylərəm qəfəsdə.
Dərdini çəkməkdən düşmüşəm xəstə,
İnsaf elə gəl könlümü al, gəlin.

Ay maral-maral

Tanrı səni nə xoş gündə yaradıb,
Gəzirsən dağları, ay maral-maral.
Kərəm kimi həsrətindən ölürəm,
Çeşmim intizarı, ay maral-maral.

Yanıram dərdindən, dərdimə inan,
Sən də mənim kimi od tut, alovlan.
Eylərəm canımı yolunda qurban,
Gəlsən bizə sarı, ay maral-maral.

Anlamasan mətləbimi yazıynan,
Di gəl danış Bisavadın özüynən.
Müxənnətin, seyraqubun sözüynən,
Unutmaz yar-yarı, ay maral-maral.

Dünyasan

Yüz yaşadım, etibarın görmədim,
Pozulsun növrağın, yalan dünyasan.
Mərd deyilsən, namərdlərin pirisən,
Dostunu ağladıb, gülən dünyasan.

Gahdan ağlayırsan, gahdan gülürsən,
Gahdan saralırsan, gahdan solursan.
Gah qocalır, gah da cavan olursan,
Gah da boşalıban, dolan dünyasan.

İnayət eyləsən tifli-gədaya,
Ucalsa şöhrətə, yetişsə boya.
Bəlalı başını salıb qovğaya,
Axır intiqamın alan dünyasan.

Şair Bisavadın coşubdur səri,
Açaram sinəmdən qəmli dəftəri.
O mərd igidləri, şux gözəlləri,
Köçürüb yurdunda qalan dünyasan.

Yazım, yazmayım?!

Qəlbim cuşa gəldi, səbrim tükəndi,
Bilmirəm bu haqda yazım-yazmayım?!
Ədəbaz alçağın oyunlarına,
Göz yumum nə vaxta, yazım, yazmayım?!

Turşudur qaşını, yumur gözünü,
Nə danışır, fəqət bilmir sözünü.
Elə bil alıbdır tacir qızını,
Durur univermaqda, yazım, yazmayım?!

Bilmirəm koxadır, yoxsa ki, katda,
Kinli qəzəbindən qorxuram hətta.
Beləsi Tuğda var, nə Zurnabadda,
İranda, İraqda yazım, yazmayım?!

Belə demir hökumətin qərarı,
Kim verib bəs ona bu ixtiyarı.
Elə bil İranda şahın sərdarı,
Oturub tac-taxtda, yazım, yazmayım?!

Bu bir nəsihətdir, yadda saxla sən,
İnsan olan sınar yekəliyindən.
Qınar bu əməllə bil ki, el, vətən,
Öyünmə gəl çox da yazım, yazmayım?!

Kimdi qarşındakı, gözlərini aç,
Bisavadı tanımırsan ay oğraş?
Mənə əda sanma duysan ehtiyac,
Apar sat qıraqda, yazım, yazmayım?!

Deyrələr

Füqarələr bir məclisdə danışsa,
Kəs, danışma, yalan sözdü deyərlər,
Zalım durub hərzə-hədyan söyləsə,
Afərin, kəlamın düzdür, deyərlər.

Kimin bu dünyada yeyinsə baxtı,
Vurar kəhər ata qızıl iraxtı.
Tərəqqi təkəri geriyə axdı,
Geysə də atlası, bezdi deyərlər.

Qeys Məcnun oldu, Leyli divana,
Pərvanə şam üçün bəlkə də yana.
İpək qurdu bel bağlamaz cahana,
Özü öz qəbrini qazdı deyərlər.

Sənə nə lazımdı bu dövlət, bu var,
Saxla öz nəfsini olma günahkar.
Qonşu qonşusuyla eyləsə rəftar,
Qonşu qarısına qızdı deyərlər.

Yoxsul oldun bu dünyada müxtəsər,
Dost-qardaş qapından ayağın kəsər.
Uşaq sözə baxmaz, arvadsa küsər,
Bisavadın ağlı azdı deyərlər.